

Ob besedi domovina pomislim na našo deželo Slovenijo. Rodil sem se tukaj, odraščam tukaj in bom tudi najbrž ostal tukaj. Premlad sem, da bi se spomnil osamosvajanja in nastanka naše nove države. V tistem času je bila mojih let moja mama. Večkrat smo se pogovarjali, kako je bilo v času osamosvajanja, kako je plebiscitu v poletnih mesecih sledila vojna. Starši so bili takrat zelo negotovi. Nekateri so šli v teritorialno obrambo in poprijeli za orožje, otroci pa so bili takrat doma, saj so bile poletne počitnice. Težko si predstavljam, da je v nekaterih predelih Slovenije prišlo do vojne. Morda danes premalo cenimo tiste ljudi, ki so takrat zbrali pogum, voljo in odločnost, ter nam priborili samostojno in neodvisno državo Slovenijo. V svoji domovini se počutim srečno in varno, daje mi možnost izobraževanja in upam, da tudi zaposlitve ter zaslužka.

Zato sem zelo hvaležen in vesel, da lahko živim v tako lepi državi, ki je lepo urejena in ohranjena.

Mark Urbanc Glinšek, 9. c